प्यच्छेति॥ १॥ चिन्धुस्यशुद्धितारतम्येनाल्पाद्दिष्णियादाफलंबङ्क्तीत्याहसार्चेन ययेति फलीटक्षः॥ १॥ पुरोषायेति तस्माम्मण्यप्रधानंनकमैतिभावः॥ १॥ यथाकमैति मन्युरविद्यासंक थुक मिति ॥ ९ ॥ क्षेत्रंपापस्यनरस्यतात्विकंद्रपमाइ सौक्स्यादिति ब्राह्मणोब्रह्मवित् तस्मात्तत्शाश्वतंत्रह्महात्वाकाभंइप्सिनंप्राप्यासंगोभवतीत्यथः ॥ ६ ॥ तद्वी जंब्रहीवकारणं तेनेति । एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रामुपजीवंतीतिश्रुतेः सब्नैवसन्जीवःचेतसाउपाधिभूतेनप्राणस्थानेषुइंद्रियगोलेकेषुद्धातिधारयतेअभिमानमित्यर्थहत्युत्तर×लोकार्थेनसहान्व शुभानामिति क्षेत्रंक्षेत्रंदेहंदेहंपाष्यप्राप्यासांबासावपक्यंतेफल्डं इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणिसमद्शोऽ बाह्मणउवाच शुभानामशुभानांचनेहनाशोक्तिकर्मणां॥ प्राप्यपाप्पानुपच्यंतेक्षेत्रंत्यातया॥१॥ यथाप्रसूय यथाकमंसमाविष्टःकाममन्युसमादतः॥नरोगभैप्रविशातितचापिश्यणुचोसरं॥ ४॥ धुकंशोणितसंस्छंत्रियागभीशयंगतं ॥ सेत्रंकमंजमाप्रोतिश्रुभंवाय |स्याहिपुलंपुण्यंशुद्धेनमनसारूतं॥ २॥पापंचापितथैवस्यात्पापेनमनसारूतं॥पुरोधायमनोहीदंकर्मण्यात्माप्रवर्तते॥३॥ दिवाशुभं॥ ५॥ सौक्ष्यादव्यक्भावाच्चनवक्वनस्जति॥ संप्राप्यबाह्मणःकामंतस्मानह्रह्मशाश्वतं॥६॥ तद्दीजंसवंभूतानांतेनजीवंतिजंतवः ॥ सजीवः सर्वगांत्राणिगभेस्याविश्वभागशः॥७॥ द्यातिचेतसास्यःप्राणस्थानेष्ववस्थितः॥ ततःस्पंद्यतेंगानिसगभेश्वेतनान्वितः॥८॥ यथालोहस्यनिःस्यंदोनिषि कोविंगविग्रहं॥ उपैतितहज्ञानीहिगभैजीवप्रवेशनं॥९॥ लोहपिंडंयथाविद्यःप्रविश्यस्वतितापयेत्॥ तथात्वमपिजानीहिगभैजीवोपपादनं॥१०॥ यथाचदी = 8 = = 5 = उपप्तित्वक्यामिगभंस्याहमतःपरं॥तथातन्मेनिगढ्तःश्रुणुष्वावहितोहिज॥४२॥ X & = इत्याश्वमेशिकेपर्वणिनेठकंठीयेमारतमाबदीपेसमदशोऽध्याघः ॥ १७ ॥ ल्पोवा तचापितज्ञापिषञ्जे ॥ ४ ॥ तदाह भृ ध्यायः॥३७॥ ॥६॥ ॥६॥ मान्तुफलोद्घार्फलबहु॥तय

ना उपने कनप्।।। ३९॥ कमस्पयाचतस्त्रवंक्यवंत्वपुनः।। तथापिक

करोतिएवंगर्भेजीवप्रबेशनशरीरे सक्ष्मस्यापिचैतन्यस्ययम्पित्यायस्यपरिहारःयथैवविंबंद्योपिङप्तमिस्यादिश्रुत्यनुसारी ॥ ९ ॥ यथात्त्यमच्यकोषिवद्भिःकाष्ठलोहाधुपाधावेवाभिच्यज्यतेएवंगर्भेजी वोषपादनं देहेचैतन्यस्यानिष्ट्यितिद्वितीयस्यपहितारःअरणीषुचाम्निरित्यादिश्रुत्यनुसारी ॥ १ • ॥ सृतीयस्यपरिहारमाह यथाचेति शरणेग्रहे शरीराणिस्थूल्यस्भकारणानि ॥ १ 9 ॥ दीषबदसंगाया अपिचेतनायाःदुरबादिसंप्रतीतौहेतुमाह यद्यचीत य्याप्रकाराः अतदाकारोपिअंगुल्यायुपाधिनाऋजुवकाषाकारइवप्रतीयतेएवंकर्मजदुःस्वप्रकाशिकायांचितिदुःस्वाकारतेवभातिवस्तृतस्तुनास्ति असगो सर्यपुरुषद्गित्रुतेः अवस्थांतर्गतस्यदुःखस्यावस्थांतर्नुबस्यद्शनाचेतिभावः ॥ १२ ॥

यः॥ ७॥ ततोघारणात् ॥ ८॥ ननुकथंद्यक्ष्मोपिदेहंच्याम्रुयादव्यक्तोवाव्यक्तिअसंगोवासंगमित्याशंक्यित्विक्ति यथात्रोहस्येत्यादिक्षिः यथात्त्रणंद्रवःत्वल्पोपिकःस्नांतामप्रतिमांत्वर्णमयीमिव

र्वमेवशाशिसाणप्रकाश्यतिचेतना॥ ११ ॥ यदाब्कुरुतेकम्शुभंवायदिवाऽशुभं॥पूबेदेहरुतंसवेमवस्समुपभुज्यते॥१ २॥

पःशरणेदीव्यमानःप्रकाश्ते॥ (